

Ένετεικῆς Ἀριστοκρατίας ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος τῷ 1797¹. Αὐτόθι
ἔδιδαξαν πλὴν ἔτέρων Παναγιώτης ὁ Σινωπεὺς (ἀρχ. τῆς ΙΗ' Ἐκα-
τονταετηρίδος)², Ἀντώνιος δὲ Στρατηγὸς (1745)³, Ἰωάννης Λιτι-
νὸς, Ζαχύνθιος (1774)⁴. Ἐν τοῖς Φροντιστήριοις τούτοις (τῷ Φλαγ-
γλινιανῷ καὶ τῷ τοῦ Παταβίου) παιδευόμενοι οἱ νέοι ὑπὸ διδασκά-
λους δμογενεῖς καὶ δμοδόξους μετέβαινον εἰς τὸ τοῦ Παταβίου Πα-
νεπιστήμιον τῶν ἐπιστημῶν ἀκροασόμενοι. Πλείστοι ἔδιδαξαν καὶ
ἔδιδάχθησαν ἐν αὐτοῖς δμογενεῖς ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ διάσημοι·
πολλοὶ δὲ καὶ τῆς γειναμένης οὐκ ἐπελάθοντο, ἀλλ' ἐπανακάμψαν-
τες συνετέλεσαν διὰ τῶν φώτων των τὰ μάλιστα εἰς τὴν τῶν δμο-
γενῶν ἀνάπτυξιν, ὡς ἐν οἰκείοις τόποις δείκνυται.

Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ‘Ρώμη (ἥτις κατὰ τὴν εὐφυὰ Μαξίμου τοῦ Μαρ-
γουνίου ἐπιφώνησιν « *Roma nuncquam amica Graecorum; et si quan-*
do amica, non diu », φιλέλλην οὐδέποτε, εἰ δέ ποτε, ἀλλ' οὐ πολὺν
χρόνον⁵) ἴδρυθη χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων Φροντιστήριον, πρῶτον
μὲν ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ι' συστάν (1513)⁶, αὖθις δὲ ἀνιδρυθὲν ὑπὸ
Γρηγορίου τοῦ ΙΙ'⁷ (1581), τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἐπιλεγόμενον,

(1) Βρετοῦ Β', 294.—

(2) Βρετοῦ Α', 237.

(3) Βρετοῦ Β', 50. (ὁ Στρατηγὸς λέγεται Κρής. ἀρ. 101).

(4) Βρετοῦ Α', 94. ἀρ. 265.

(5) Βρετοῦ Β', 302. Σοφ. Κ. Οιχονόμ. περὶ Φραγκίσκου τοῦ Κόκκου
σελ. 19 ἐν Σημ.

(6) Μάρκος δὲ Μουσοῦρος ἐπαινῶν τὸν Λάσκαριν ἐπὶ τούτῳ, τάδε πρὸς
ἔτεροις ἐπέστελλεν (‘Ελληνομν. Δ’, 231)— « Καὶ νῦν ἐν ‘Ρώμῃ διατερίων
τιμώμενος τε καὶ θαυμαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐκεῖ, πρόξενος ὡς ἀληθῶς γέγο-
νας τῶν Ἑλλήνων, τοῖς μὲν ἀφικνουμένοις πολλάκις ὑπὲρ δύναμιν δωρεύ-
μενος, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπιμελούμενος, τοὺς δὲ φιλτάτους τοῖς περὶ τὸν κρα-
τοῦντα συνιστάζεις... ‘Ορῶν δὲ ἐνίους τῶν ἡμεδαπῶν... τοιοῦτόν τι πρὸς
τὴν θεήλατον ἡμῶν τάύτην μεμηχάνησαι συμφοράν· ὡς γάρ μὴ παντάπα-
σιν ἀποσθεσθῇ τὸ σωζόμενον ἔτι τῶν ἑλλην. λόγων, καὶ περ λίαν ἀμυδρὸν
δῆν, οὐκ ὄλιγος ἔκ τε Κρήτης, ἔκ τε Κερκύρας καὶ τῶν παραθαλασσῶν τῆς
Πελοποννήσου μετεπέμψω νεανίσκους τῶν μῆτε φύσιν ἀγενῶν, μηδὲ ὑπὸ
χάσμης καὶ νωθρότητος ἔκνεναρκωμένων, ἀλλ' ἀγχινοίᾳ τε περισήμων καὶ
τὸ ταλαιπωρὸν ἔχόντων ἐν τῇ ψυχῇ».

(7) « Ο νῦν ἐν παλαιᾷ τῇ ‘Ρώμῃ (ἔγραψε Θεοδόσιος ὁ Ζυγομαλᾶς